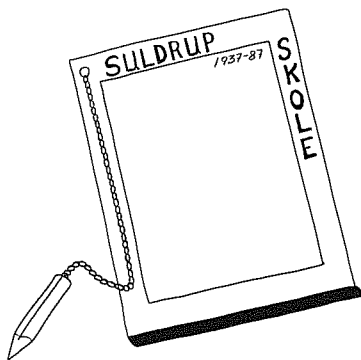

SULDRUP

SKOLE

937-87

Jubilæumsbomærket - tegnet af Preben Atterman Lauritsen.

INDHOLDSFORTEGNELSE

En milepæl - for Suldrup skole og for mig	3
Korte glimt af Suldrup skoles historie i 50 år	4
Elevminder årgang 1933-40	10
28 års tilknytning til Suldrup skole som forældre	14
»Alle gode gange 2« eller »Åh disse minder...«	18
En københavner kommer til byen	22
En sympatitilkendegivelse	25
Mine travle 70'ere - hvordan er det nu, de var	28
Sekretær på Suldrup skole i 16 år	32
Skolenævnssarbejde - med og uden stemmeret	34
- 50 år - jubilæumsuge - halfest	35
Hjertelig til lykke	36
Jubilæumsugen - Lilli Nielsen 9. B	40
Jubilæumsugen - Stine Thomsen 9. A	42
Suldrup skoles Jubilæumsuge	44
Jubilæumsugen - mandag	46
Jubilæumsugen - fredag	47

Jubilæumsskriftet er redigeret af:

Knud Kreilgaard, Niels Jørgen Odgaard, Elly Jacobsen, Preben Lauritsen og Uta Danielsen.

Forsidebilledet:

Teatermaler Aage Sørensens udsmykning fra 1961 i den »gamle« aula.

Sats, repro, montage og tryk:

Støvring Bogtryk/Offset ApS.

Knud Kreilgaard:

En milepæl - for Suldrup skole og for mig

»Velkommen til Suldrup skole. Til lykke med jobbet - og så har vi forresten 50 års jubilæum her engang i løbet af efteråret«. Sådan omtrent faldt ordene, da jeg startede på Suldrup skole den 1. august 1987.

Nu står der jo ikke skrevet noget sted, at man skal festligholde eller fejre en sådan fødselsdag. Vi besluttede nu hurtigt, at der skulle gøres lidt ud af »sagen«, ikke fordi vi synes at det er særligt interessant, at det nu er 50 år siden, disse bygninger blev rejst, men for at benytte lejligheden til at gøre opmærksom på skolens eksistens på denne måde. For at sige, at her har vi nu virket i 50 år, vi virker stadig, og vi vil blive ved med at gøre et godt stykke arbejde for de brugere, der nu engang er til skolen.

Selv om det selvfølgelig på sin måde var anstrengende at skulle arbejde med jubilæet samtidig med, at jeg skulle lære arbejdet som skoleleder at kende, og selv om jubilæumsfestlighederne fik et noget større omfang, end vi havde planlagt fra starten, er jeg meget glad for, at vi gjorde, som vi gjorde. Det gav et fællesskab - et arbejdsfællesskab - blandt elever, forældre, skolenævn og lærere, som jeg lærte meget af, og som jeg håber kan udnyttes i den videre udvikling af skolen.

Jeg håber og tror, at Suldrup skole må blive ved med at udvikle sig - måske ikke så meget bygningsmæssigt, som de sidste 50 år - også på den måde, at skolen kan udvikle sig hen mod at blive et center i lokalsamfundet, et sted hvor befolkningen kan komme ved mange forskellige lejligheder, hvor der kan arrangeres mange forskellige ting i samarbejde med de mennesker og organisationer, der bor og virker i lokalsamfundet Suldrup.

Jeg vil gerne slutte med at takke alle, der på den ene eller anden måde var med til at gøre Suldrup skoles 50 års jubilæum til en virkelig god oplevelse.

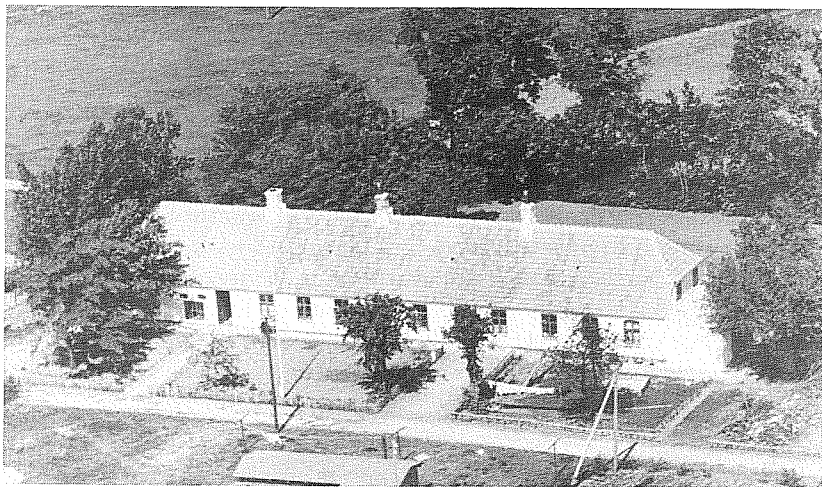
Ernst W. Jensen:

Korte glimt af Suldrup skoles historie i 50 år

I hen ved 100 år lå den gamle stråtækte skole i læ af gårdene i Gl. Suldrup. Alle i sognet havde dengang pligt til, hver efter evne og jordtilliggende, at levere tørv og fourage til deres skoleholder, der ellers ernærede sig og sine ved lidt landbrug og een krone pr. skolesøgende barn. Det kunne godt give anledning til små rivninger og uoverensstemmelse mellem beboerne og skoleholderen, og det var et kompliceret bogholderi, som skoleholderen måtte føre for at sikre sig retfærdighed til alle sider. Hans væsentlige opgave var nu at give pøderne den lærdom og opdragelse, som han var kaldet til. Om alt dette kan man læse i gamle skrivelser og protokoller.

Men tiderne skifter, og da børnetallet steg væsentligt og skolelovene gav mulighed og endog pligt til at skabe nye og bedre rammer for børnenes oplæ-

Suldrup gl. skole på Mosevej. Skole fra 1851-1937.

ring og trivsel, gav man sig i kast med at planlægge skolens fremtid, sådan som man nu engang altid tænker på fremtiden. I barnets århundrede - 1900 tallet - rejstes da i 1937 en skole på højdedraget sydøst for Aalborg - Viborg landevej. I 50-året for denne begivenhed går tankerne tilbage og fremdrager en utrolig udvikling, som end ikke kunne anes, da skolen blev bygget.

De første år gled stille hen i beundrende glæde over den stolte bygning. Kri-gen kom og med den bange anelser om, at de store og lyse lokaler kunne ind-drages til indkvartering. Det skete ikke, og man åndede lettet op; men den luk-kede garage under gymnastiksalen blev dog efter sigende anvendt til en slags fængsel for ulydige soldater. I 1943 og indtil maj 1944 blev den høje gymna-stiksal taget i brug som kirke, og der holdtes gudstjeneste med barnedåb og al-tergang. Imens blev den ca. 800 år gamle sognekirke udvidet og restaureret. Alle i sognet var optaget af denne festlige begivenhed.

*Førstelærer P. Chr. Andersen
(Per Ullits) lærer i en menneske-
alder indtil 1927.*

Gymnastiksalen var ellers problematisk nok. Den var så godt som umulig at varme op om vinteren. En indmuret ovn i den østlige ende gav kun mådelig varme fra sig, og gulvet kunne i frostperioder være kold og ofte glat som is, når de »svedige« gymnaster gjorde liggende og stående øvelser i de bare tæer. Der var et mørkt omklædningsrum, men ingen bad og intet toilet. Undertiden nøjedes man så med den gammelkendte skolegymnastik. I den øvrige del af skolen og i de to lejligheder, der hørte til, var der moderne centralfyring.

Over omklædningsrummet på en slags balkon havde sognebiblioteksamlingen sin plads. Der var måske hen imod 1000 bind, dels fagbøger og dels skønlitterære bøger. Samlingen, som vistnok er startet af nogle fremsynede kvinder og mænd i 1923 havde, indtil skolen blev bygget, haft til huse hos private i deres stuer, men nu blev den tilknyttet skolen, og efterhånden blev det en af lærerne, der påtog sig udlånet. Bestyrelsen for bogsamlingen gik rundt en gang om året og indsamlede midler til nye bogkøb.

Fra 1947 blev der gjort et godt arbejde for at få etableret et børnebibliotek for Sønderup-Suldrup kommune. Med hjælp og stor opbakning fra Det nordjyske Landsbibliotek, Aalborg, oprettedes børnebiblioteket. Det blev ligeledes en vældig støtte i skolens daglige arbejde. Hvor var det en skøn oplevelse at se børnene tage udfordringen og inspirationen op. Det havde også indflydelse på et spirende forældresamarbejde i positiv retning.

Da der ikke var noget lokale til bøgerne, blev der opstillet nogle primitive hylder i et af børnenes opholdsrum. Herfra foregik udlånet i undervisningstiden.

Skoleloven af 1937 havde intentioner i retning af, at skolevæsenet på landet skulle føres á jour med skolevæsenet i købstæderne, og det førte naturligt til diskussioner i lærerråd, skolekommission og sogneråd. Planer om fagudvidelser, læreransættelser og skolestrukturer blev det stående emne i 50'erne og 60'erne. Det blev en spændende, men urolig tid med nedrivning, byggeri, vikarer og skiftende lærere. Den første læreransættelse som den tredje lærer ved Suldrup skole blev lærerinde Ingrid H. Sørensen, der kom fra Emdrupborg i 1954. Herved fik skolen en lærer, der dygtigt kunne opfylde lovens krav om undervisning i fremmede sprog. Håndgerning for pigerne var taget op nogle år tidligere ved hjælp af faglærere.

I 1956 stod den nye og moderne skole færdig i Sønderup, og i de følgende år blev der undervist i sløjd (for drengene) og i husgerning (for pigerne) fra Suldrup skole i Sønderup.

Da Rodsted skole blev nedlagt i 1958 overflyttedes eleverne derfra til Sønderup og Suldrup skoler. På den tid var 1. etape af Suldrup skole, indeholdende to klasseværelser bygget separat et stykke ude på »Møllers mark« og kunne tages i brug. I 1960 blev de to klasseværelser forlænget med et klasseværelse mere

og bygget sammen med de eksisterende skolebygninger, og der var nu en vis harmoni i tingene, og vi kunne gå tørskoet i skole. Sløjd, husgerning og delvis fysik kunne nu udføres på hjemmebane. Lærerstaben var udvidet betydelig. Lærerrådsmøderne fik mening og indhold. Børnenes trivsel og undervisning blev tilgodeset efter bedste evne.

Alt var således i rask vækst og udvikling, da kommunesammenlægningen gennemførtes i 1970. Der blev faste rammer for skoledistrikter, og Suldrup centralskole fungerede som overbygning for hele den vestlige del af den nydannede Støvring kommune. Lederen af skolen fik status som skoleinspektør.

De trange forhold for gymnastik og idræt fik vældige muligheder, da kommunen købte Møller Thomsens ejendom. Der var plads til alle de store udvidelser af bygningerne (70 og 74). Og hallen blev et enestående aktiv, som flittigt er anvendt som et meget nødvendigt supplement til gymnastik og boldspil. De vældige områder med den gamle oldtidshøj som minde om fortiden er i dag et smukt syn med idrætsanlæg omkranset af træer og mosen mod øst og den stadig voksende by mod syd og vest, der ligesom kryber mod centret og søger at omfatte det med interesse og omsorg.

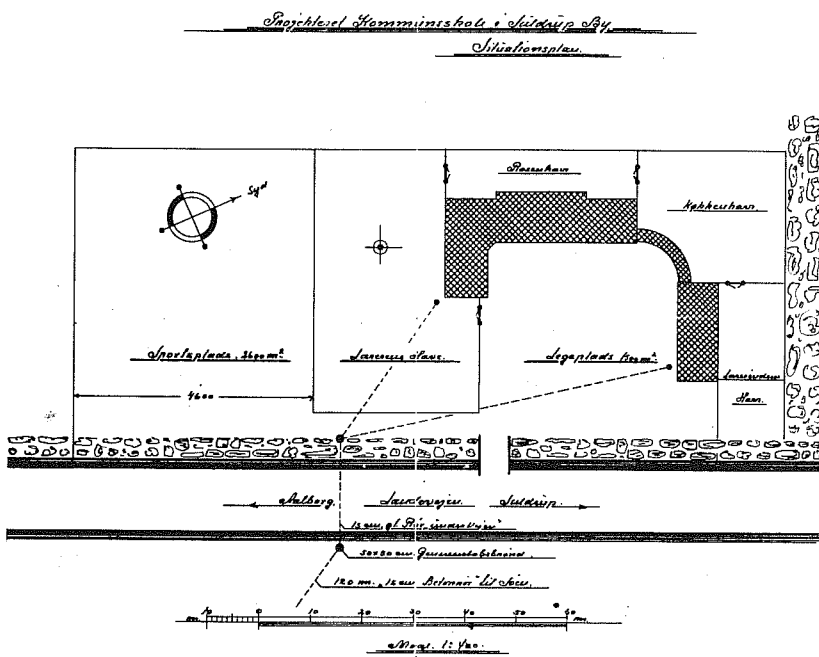
For 25 år siden - engang i 1962 - fandt indvielsen af det første store byggeri sted i den lille aula med deltagelse af honoratiores fra amt og kommune. Til stede var også mange forældre, skolekommission, arkitekter og håndværkere. På denne dag forevistes for første gang det kunstværk, der udfylder den ca. 50 kvm. store endevæg. Det var daværende teatermaler, kunstneren Aage Sørensen, der havde skabt dette kunstværk. På sin egen stilfærdige, lidt generte måde fortalte han om baggrunden for billedet og det indhold, han gerne ville lægge i det. Aage Sørensen er opvokset i Byrsted, og han kom i malerlære hos malermester Kragelund i Suldrup. I ungdomstiden havde han således rig lejlighed til at studere de gamle gårde ved søen, kirken som den så ud før og efter 1944, den gamle stråtækte skolebygning samt Jættestuen. Hovedtemaet for billedet er vækst, og han gik ud fra de to store træer midt i billedet, som havde deres rødder solidt forankret i den himmerlandske muld og over jorden foldede de sig ud i stammer, grene og løvrige kroner. Det er symbolet på liv og vækst i enhver sammenhæng. For yderligere at markere betingelserne for vækst er den livgivende sol der. Den sender sine strålebundter over såvel det af Gud skabte som det af mennesker frembragte. Så bliver historien levende for os. Vi ser Jættestuen, der henligger i grå og mørke farver og dog vidner om liv, vi ser arden, der i mange slægtled har forberedt markerne til sæd. Gårdene dukker frem og får del i solens livgivende stråler, alt mens farverne bliver lysere og venligere. Træerne er der, og den gamle stråtækte skolebygning og ikke mindst sognets ældste hus, kirken, hvor slægt efter slægt har søgt sammen og

fået næring til liv og vækst. Det stærke sollys falder over nutidens Suldrup, hus efter hus skyder op og danner gade. Cementblandemaskinen er et raffinement, der fører væksten hen på vort industrialiserede samfund, og så ligger visionerne gemt i meget lyse og florlette farver længst til højre og stigende med trappetrinene, over hvilke boretårne næsten som silhuetter strækker sig opad mod himlen.

Med dette billede er der fortalt om det enkelte menneskes vækst og værdi, ligesom det naturligt giver en karakteristik af menneskers foretagsomhed i fællesskab.

Måtte Aage Sørensens kunstværk være det inspirerende indslag til stadig at give de bedste vækstbetingelser for hjem, skole og kirke i Suldrup og omegn.

Suldrup den 12. februar 1988
 Ernst W. Jensen,
 lærer ved Suldrup skole fra 1947-1982.

Originaltegning (grundrids) til Suldrup »nye« skole. Arkitekt Skott, Hobro 1936.

Teatermalers udsmykker den nye Suldrup-Skole

40 Kvadrater Vægdekoration skænkes Skolen af Haandværkere og Leverandører som Indvielsesgave

DET ER VIET karakteristisk i over plads for nye solstrejter over den gamle romanske, tårnede kirke, og byen vokser frem som kun-

Suldrups skoleforhold er nu blevet moderne

Arbejdet har kostet 950.000 kr., 100.000 mere end beregnet

Fire aars skoleudvidelse i Suldrup er nu afsluttet

Den gamle kommuneskole fra 1937 udvidet og moderniseret, saa den opfylder den ny skolelovs krav

Beskrivelse over en Opførelse af en Kommuneskole

Særlige Betænelser. Arbejdet blev mod en Ugekontrakt paa 50 Skovm. Under arbejdet's Gang, blev der med Udsigt 2/3 Del af det næstberedte Afleveringsg.

Suldrup skoles byggeri koster fire millioner kr.

Suldrup indvier Skolen til 72,000 Kroner.

Byens første Skole kostede kun 76 Rigsdaler.

Suldrup Skole.

Den nye skole indvies 3. mædr. 1. mædr. 1741 oprettede godsejer Chr. Fr. Leverzau, St. Rerup, skoler i Suldrup, Gøve, Suldrup og Grøvelv og, og for første gang fik almuebefolkningen mulighed for skolegang.

At dette ikke blev modtaget med særlig begejstring er en kendt sag og fremgår ogsaa af forsamlingerne saa sent som 1819, der vidste, at der ofte manglede henved 25 af skolebørnene.

Da de skoleholderen af skulle paa armløse af eller ud.

Suldrup skoles byggeri koster fire millioner kr.

Suldrup indvier Skolen til 72,000 Kroner.

Byens første Skole kostede kun 76 Rigsdaler.

Suldrup skole fordobles i evigt

Først skolen er blevet udbygget med en realafdeling og 8-9 klasser

Den nye skole er bygget med 17 lærere og 170 elever. Den gamle skole havde kun 10 lærere og 100 elever. Den nye skole er bygget med 17 lærere og 170 elever. Den gamle skole havde kun 10 lærere og 100 elever.

I en overgangsperiode

Realafdelingen starter med 1. realafdeling, og 2. og 3. realafdeling. De nye skoler er bygget med 17 lærere og 170 elever. Den gamle skole havde kun 10 lærere og 100 elever.

Skolen indvies

Skolen indvies den 1. mædr. 1741 oprettede godsejer Chr. Fr. Leverzau, St. Rerup, skoler i Suldrup, Gøve, Suldrup og Grøvelv og, og for første gang fik almuebefolkningen mulighed for skolegang.

To flag til Suldrup Skole ved indvielsesfesten

Ved højtideligheden fremhævedes den fine maade, man har fojet de nye bygninger ind i den gamle skole

Suldrup by var flængslykket i gaar i anledning af skoleindvielsen. Om forsamlingen sammles skolen 166 børn og lærerne samt bygningens og skolekommissionens i den højtidelige i skoleparaden, hvor skolens nye flag — skænket af skolebørnene — blev hejst paa den nye flagstang. Tillige blev en skolebarn — gave fra lærerne, overrakt til forældrene, og Ernst W. Jensen af to af eleverne i sidste klasse, Jørgen Andersen, ved Suldrup, og Anette Jensen, Hylsted. — Faure paraderede senere ved indvielsen.

Skolebørnene blev karakteriserede skolebyggeriet, og med udsavn og vinternet, med 1929 form den egentlige bygningens de voksne drak kaffe i fornyet, fornyet sammles lærerne.

Festlig skoledag i Suldrup

her er indrettet en lys aula, som man er meget glad for, og som det er arrangement med tilfældigt indrettede festsal.

Paa skolens store endevæg har teatermalere Ansg Sørensen, Aalberg, indviet en skovmaleri, som skulptorer Suldrup for, og et fremstillet i billedets venstre halvdel er i ena farver, og er malet der gamle kirke indens indvielsen, en gammel skole i Suldrup og et skolebarn i 1921.

Den nye skole er bygget med 17 lærere og 170 elever. Den gamle skole havde kun 10 lærere og 100 elever. Den nye skole er bygget med 17 lærere og 170 elever. Den gamle skole havde kun 10 lærere og 100 elever.

Skolen indvies den 1. mædr. 1741 oprettede godsejer Chr. Fr. Leverzau, St. Rerup, skoler i Suldrup, Gøve, Suldrup og Grøvelv og, og for første gang fik almuebefolkningen mulighed for skolegang.

Arne Lundgreen:

Elevminder årgang 1933-40

Vor skolegang startede 1/4 1933 i den gamle stråttækte skole, som lå på Mosevej.

Skolen var inddelt i 2 klasser. Vores klasse var atter inddelt i klasse A, B og C, så vi kom til at gå sammen med elever, som havde gået i skole både et og to år.

Om sommeren gik vi i skole 2 dage om ugen på grund af, at børnene skulle være til rådighed hjemme (især ved landbruget). Om vinteren gik vi 4 dage og havde også skolegang om lørdagen. På denne måde fik vi jo nok det antal timer, vi skulle have.

En skoledag startede med, at læreren kom ind i klassen, og alle elever rejste sig så. Der blev sunget morgensang og bedt Fadervor, hvorefter første time altid var overhøring af salmevers, som vi skulle lære udenad hjemme. Derefter havde vi bibelhistorie, regning, dansk, danmarkshistorie og geografi. I geografi skulle vi lære Danmarks byer udenad, f. eks. Odense, Bogense, Middelfart, Assens, Fåborg, Svendborg, Nyborg, Kerteminde og Ringe. Vi havde også gymnastik, hvor vi stod ved siden af bordene og lavede forskellige øvelser. Dette foregik om sommeren dog på legepladsen. Frikvartererne bestod som nu af leg, og når næste time begyndte, kom læreren ud og kaldte os ind med en fløjte.

Vi brugte ikke meget papir i undervisningen. Vi havde griffel og skifertavle, som jo var uforgængelige bortset fra, at de kunne slås i stykker. Griffelne skulle vi selv betale. I hæfterne skrev vi med en elastikpen, som den kaldtes. Vi dyppede i blækhuset, der var anbragt i et hul i bordpladen, det kunne resultere i nogle grimme klatter, og ind imellem strittede vi jo også efter hinanden.

Var der uoverensstemmelse med læreren eller andre problemer, klaredes situationen med én på siden af hovedet. Så var den sag afgjort, og kun i svære tilfælde var det nødvendigt med spanskrøret, som skulle hentes i en tilstødende gang. Alle vidste dog hvor langt man kunne gå, så det var OK, også efter de fleste forældres mening.

Hvert skoleår havde 3 ferier: juleferie, sommerferie og kartoffelferie. Den sidste blev lagt efter, hvornår kartoflerne skulle tages op. Dette arbejde deltog næsten alle i, også børn fra byen. Betalingen var 2 kr. om dagen + middagsmad.

Den årlige udflugt hver sommer gik gerne til Halkær skov eller Skivum Krat og foregik i hestevogn forspændt to store jyske heste. De ældre årgange kom til Århus eller andre fjernere steder.

I 1933 blev der oprettet en såkaldt pøgeskole i det nuværende Suldrup Varehus, hvor der blev ansat en lærerinde, frk. Haagensen. I denne skole var der 6-mands borde. Pladsen var meget trang. Skolegangen var kun $1\frac{1}{2}$ m² og skolestuen 16 m². I gården fandtes et »das«, som husets beboere også benyttede.

Der var eksamen hvert år, og præsten og en del af skolekommissionen overhørte eleverne. I vore forskellige hæfter blev der givet karakterer, som var g, g, gx, mg, mg, mgx, ug- og ug. Karakterbøger fandtes ikke. Forældrene kunne vel få en snak med læreren, men da der kun var én lærer, var der jo også kun én stemme!

I november 1937 flyttede vi til den store nye skole, som var blevet bygget i de foregående $1\frac{1}{2}$ år. Der var indvielse med stor festivitas; vi børn var i forsamlingshuset til sodavand og wienerbrød.

Den nye skoles forhold var store for os børn med 2 kæmpestore klasseværelser, hver med 2 store tavler på ca. 100×400 cm, (de er der vel endnu!). Endvidere var der en meget stor gang med en håndvask med rindende vand, en gymnastiksal uden varme og en opholdsstue til frikvartererne. Vi skulle dog stadig udendørs for at komme på toiletterne, som lå i kælderen under gymnastiksalens fjerneste hjørne. Disse havde dog rindende vand, hvilket var helt nyt for os, idet ingen af os havde noget sådant hjemme på det tidspunkt. I skolestuerne var der meget højt til loftet, og vinduerne virkede kæmpestore på os. Langs hele ydervæggen var en radiator.

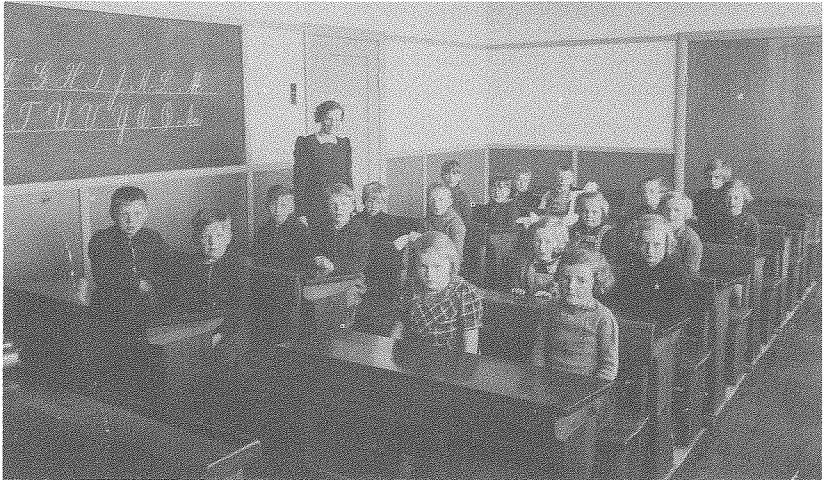
Antallet af elever i klassen var 30, så der var noget for læreren at leve op til. Ellers fortsatte skoledagene på samme måde som i den gamle skole, bortset fra at vi skulle møde med futsko til indendørs brug af hensyn til de fine, lakerede bøgetræsgulve. Det medførte et slemt roderi i gangen med 30 par futsko og store problemer med at holde dem samlet, da der ingen hylder var at anbringe dem på. Mange alvorsord fulgte derhjemme, når futskoene blev væk.

En kommune havde ikke de store udgifter til skolevæsenet dengang, og man byggede i hvert fald ikke nyt for at nedbringe klassekvotienten. Eleverne lærte dog det, de havde brug for på daværende tidspunkt, om end det selvfølgelig langt fra ville være tilstrækkeligt for nutidens skolebørn til at kunne klare sig.

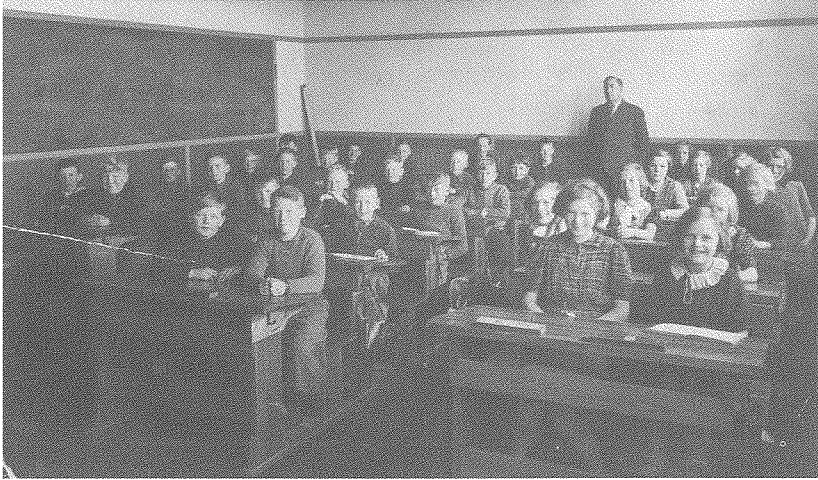
Vores klasse gik i den nye skole i $1\frac{1}{2}$ år, hvorefter vi blev konfirmeret den 31/3 1940, 9 dage før Danmark blev besat af tyske tropper.

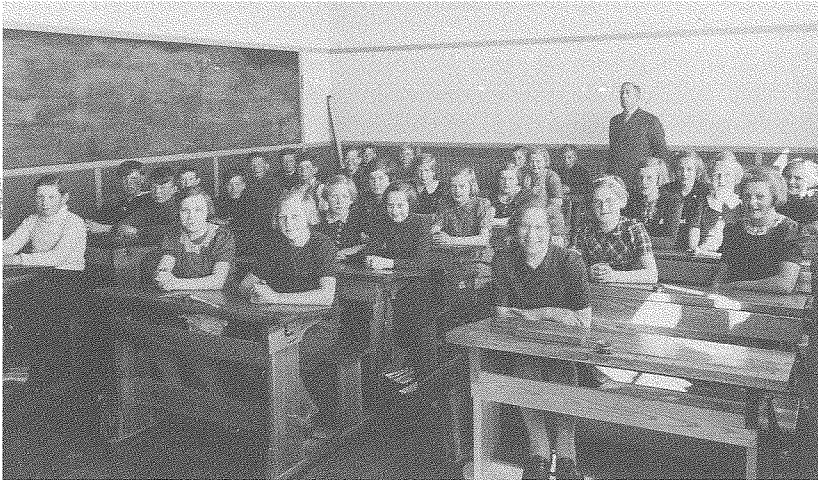
Skoleudflugt omkring 1940.

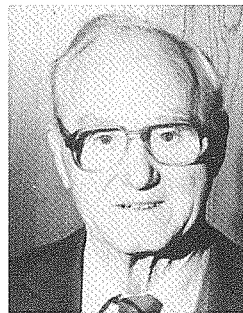
Klassebillede 1938 - »lille klasse«, lærerinde frk. Stentoft.

Klassebillede 1938 - »mellemste klasse«, lærer Jørgensen.

Klassebillede 1938 - »store klasse«, lærer Jørgensen.

Laura og Albert Winther:

28 års tilknytning til Suldrup skole som forældre

Forleden blev vi ringet op af N. J. Odgaard, der bad os bidrage med en lille artikel til skolens jubilæumsskrift på baggrund af, at vi over en lang årrække har haft børn på Suldrup skole.

Vor ældste søn, Bent, begyndte på skolen i 1947, og i 1975 forlod vor yngste datter, Johanne, skolen efter realeksamen. Det er bevidst, at vi ikke skriver, at vi tog afsked med skolen i 1975, for vi betragter stadig skolen som et vigtigt samlingssted for mange arrangementer, selv om vi nu er pensionister og henholdsvis 71 og 79 år.

I de 28 år, vore 8 børn var elever på skolen, skete der en fantastisk udvikling på mange områder. De fysiske rammer er selvfølgelig umiddelbart de mest iøjnefaldende. Da Bent startede på skolen, var der foruden 2 klasseværelser bolig til skolens 1. og 2. lærer samt gymnastiksal.

Så vidt vi husker, var det i 1958 lærer Quist forlod skolen. Ernst Jensen blev førstelærer og flyttede med sin familie ind i førstelærerboligen. Snart herefter blev den første nye tilbygning langs med Møllers lade bygget, og skolen fik sin første aula med det smukke vægmaleri.

Flere gange siden er der bygget til skolen, der i dag er et stort bygningskompleks med mange specielle faglokaler og idrætsanlæg, og det er nu mange år siden Møllers ejendom blev inddraget til parkeringsplads for skolen og hallen.

Da vore ældste børn gik på skolen, var der som tidligere nævnt kun 2 klasseværelser, hvilket betød, at børnene kun gik i skole hveranden dag, enten mandag, onsdag og fredag i hver klasse. I modsætning til nu, hvor hver klasse har

sit lokale, havde lærer Jensen og lærer Quist hver sit klasselokale dengang, og så flyttede eleverne efter hvilken lærer, de skulle undervises af.

Udover regning og dansk blev der undervist i naturhistorie, historie, religion, geografi, skrivning, sang og gymnastik. Når pigerne kom i 4. klasse fik de håndarbejde med Ellen Jensen, men drengene havde på det tidspunkt ingen sløjdundervisning. Allerede først i 50'erne kunne eleverne dog vælge »ekstraundervisning« i fagene engelsk, tysk, geometri og fysik.

Vi har gennem de 28 år med tilknytning til skolen oplevet, hvordan fagene har ændret navne. Nye fag kom til og andre fag blev slået sammen.

I 1958 begyndte vore ældste piger at få skolekøkken, men måtte da rejse med rutebil til Sønderup skole, da Suldrup skole endnu ikke på det tidspunkt havde lokaler til dette eller til sløjdundervisning.

Religion, der senere kom til at hedde kristendomsundervisning, var i høj grad kombineret med at lære salmevers udenad for de ældste børns vedkommende. Det var bl.a. også i den forbindelse, Elin og Inger fortæller, at der var afstraffelsesmidler (spanskrør) på skolen. I det hele taget var skolen præget af autoritet og disciplin, man tiltalte lærerne ved efternavn og med De, Dem og Deres.

Der er sikkert mange tidligere elever, der husker lærer Qvist for andet end det med spanskrøret, han havde jo også stor frugthave med gode æbler, pærer og mirabeller. Det var på det tidspunkt ikke ualmindeligt, at skolebørnene plukkede frugterne ned, og enkelte blev også udvalgt til at fodre hans kaniner. En anden væsentlig ting, som lærer Quist tog meget alvorligt, var »Nibestævnet«. Hver sommer samledes skolebørn fra mange forskellige skoler i Nibes omegn og dystede i forskellige boldspil, stafetløb, 60 m løb, højdespring og længdespring. I flere uger forud for Nibestævnet var der store chancer for, at den almindelige undervisning blev erstattet med træning i disse discipliner og enkelte børn skulle pudse pokaler og fanemærkater til den store dag. Foruden denne traditionsrige dag med hvide tennissko, hvide stive sportsskørter og hvide shorts blev der også arrangeret en årlig skoleudflugt. I mange år gik turen til Møsskov eller Skivum Krat, hvor elever, lærer og forældre legede og hyggede sig med medbragt mad.

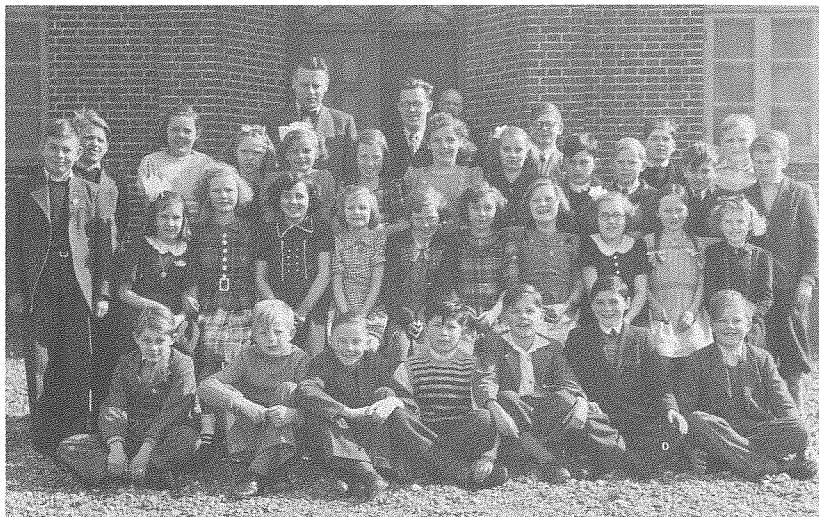
Vore ældste børn husker også med den omsorg, de blev modtaget, hvis de ankom drivvåde til skolen, eller en vinterdag med stor snemængde og høje driver først nåede skolen midt formiddag. Da kendte man ikke til skoleaflysning via regionalradioen - nej, da tog lærer Jensen bestik af vejret ved middags-tid, og de der havde længst hjem, blev så sendt afsted, så de kunne nå hjem inden det blev mørkt.

Helt frem til ca. 1963-64 blev der holdt eendags-eksamen hvert år hvor forældre og skolekommissionsmedlemmer var velkommen til at overhøre un-

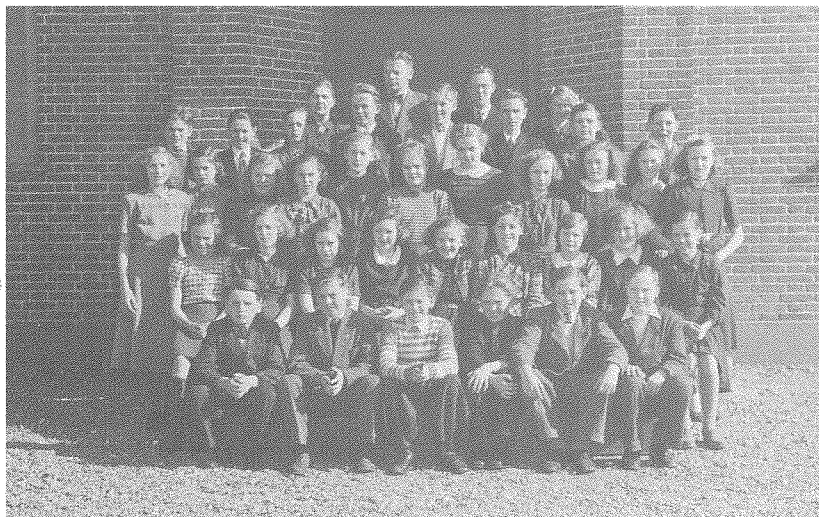
dervisningen. Forinden havde der været skriftlig eksamen i stil/genfortælling, diktat og regning, der fint og sirligt var indskrevet i blå hæfter og fremlagt på borde i klassen. Midt i 60'erne, fortæller Edith, Anny og Rosa, var det stadig almindeligt, at man, når frikvarteret sluttede, og det ringede ind til næste time, stillede op på rækker i skolegården og forsøgte at stå stille, indtil pågældende lærer kom og afhentede klassen. I disse år skete der en gradvis opblødning af den tidligere strenge disciplin. Det var ikke nødvendigt at stå bag stolene, indtil der blev sagt »værs'go og sid ned« - og senere begyndte eleverne selv at gå ind i klassen, når det ringede ind til næste time. Omgangstonen blev også lidt mere afslappet, og det blev ligefrem almindeligt, at eleverne godt kunne sige noget uden først at være spurgt.

Klassebillede ca. 1936 fra Pogeskole (det nuværende Suldrup Varehus).

Klassebillede 1949 - »mellemste klasse« med førstelærer Quist og andenlærer Ernst W. Jensen.

Klassebillede 1949 - »store klasse«, førstelærer Quist med hustru og andenlærer Ernst W. Jensen og fru Ellen Jensen.

Erling Trads:

»Alle gode gange 2« eller »Åh, disse minder...«

Vendingen »helt ærlig« er kommet frem i sproget for at blive. Den er ikke særlig mange år gammel. Børn bruger den især lige før de udslynger en løgn så stor som en ladeport. Helt ærlig. De voksne bruger den især, lige før de udslynger de værste uforkammetheder. Når man er helt ærlig, siger man andre et par sandheder. Udtrykket er jeg lidt forskrækket over - lige som jeg altid har været bange for vendingen »når alt kommer til alt«. Hvad man må håbe, det aldrig gør. Det ville jo kræve vældig plads med sådan et møde.

Helt ærlig: »Jeg kan vist ikke være helt ærlig.« Hvis vi er to, der oplever den samme ting, oplever jeg den altid lidt forskelligt fra den anden - ligegyldigt, hvem den anden er. Allerede som lille skolebarn blev jeg belastet af dette fænomen. Mine kammerater rettede mig, når jeg fortalte om fælles oplevelser. Rette er da vist et mildt ord. De kunne somme tider en helt anden historie og påstod, at sådan var det gået til. Men efter mange år - først som skoleelev og senere efter endnu flere år som lærer på Suldrup skole - tager jeg risikoen. Og jeg starter med: Helt ærlig - hvordan var det at være i »bette og stur klas« i Suldrup

Forhistorien:

Vinteren før jeg skulle i skole, skulle bruges til at lære mig bogstaverne - så jeg kunne læse, når den store dag kom. Sådan gik det ikke! Vinteren var kold og fyldt med sne - den ene dag efter den anden gik med at køre på slæde og stå på skøjter, så når aftenen kom, var mine kræfter væk, og lysten og motivationen til studering af 'Ole Bole' var pist borte. Min viden ved skolestarten var derfor - helt ærlig - minimal, hvilket mine forældre absolut ikke syntes om. Men jeg fik det da endelig lært

1. del af historien.

Først i 50'erne blev der bygget et klasselokale mere, og dette afstedkom, at der skulle ansættes en 3. lærer. Dette var ikke muligt i flere år - jeg tror, det var på grund af den kulde, der altid var i lokalet, når vinden var fra øst - men resultatet var, at vi måtte skifte vikar hver 2. eller 3. måned. Sommetider var det

sjovt, andre gange var det træls. Hvert år - ved 'eksamen' - kom forældre og skolekommissionen med præsten i spidsen op for at høre på os. Et år, da jeg var 11-12 år, fik vi et slemt problem. Ryge måtte vi ikke - men toiletterne brugte vi - også til dette - og mens vi stod og dulmede vore nerver med cigaret-røg, kom et af kommissionsmedlemmerne frem i døren. »Skal jeg sige det til præsten?« blev der spurgt. Vi hørte dog ikke mere til det - men mandens egen søn var også i flokken!.

Ud over almindelige skolefag var der i 6. og 7. klasse mulighed for at få ekstraundervisning i sprog og matematik, hvis man efter 7. klasse ville fortsætte på Haverslev præliminærskole. I løbet af dagen blev frikvartererne - ud over at være 'rygepauser' - også brugt til at få klaret lektier - især i disse fag. En dag var lærer Quist sygemeldt, og vi sluttede heraf: »Så er der fri i eftermiddag«. Men nej, vi blev kaldt til undervisning i soveværelset. Og helt ærlig. Det var absolut ikke med til at fremme mandens helbred.

Somme tider suste spanskørret - og vi blev stille - lussingerne var en afløsning. Der var råben og skrigen i skolegården. - Og inden for var der ingen duft fra skolekøkken, larm fra sløjdsal, lugt fra motorlokale - ikke mange sting blev syet. Ord som elektronik-, biologi-, geografi-, fysik- og datalokale var fremmede for os. Skolebiblioteket havde vi i et skab i et af lokalerne. Et ret stort skab - men så var 'fysiksamlingen' vist også deriblandt!

Det var 1. del af historien. Nu kommer 2. del.

Jeg kom på Haverslev præliminærskole, senere på seminarium i Esbjerg, blev lærer i Skagen - og efter ni år det sidste sted, flyttede jeg sammen med min familie tilbage til Suldrup som lærer. Mange ting var anderledes. Skolen var blevet større og blev senere endnu større! Også fagene var nye, og ikke mindst 'apparatret'. Filmsapparat, båndoptagere i massevis, videospillere, TV, videooptager (dog fælles med andre) og U-bix er ikke mine dårligste venner. Eleverne må faktisk være inde hele dagen. Det er ikke mere moderne at ryge. - Men de må godt i 'Rygeren'. Og det er forundt en 'gammel' rotte som mig at tænde piben - selv som gårdvagt. 'Larmen' i frikvartererne kommer nu som før fra elever, men hos de store også fra musik.

Meget er anderledes, børnene måske også, men helt ærlig: »Gør det noget?« De er da lige så tillidsfulde som små - og lige så 'frække' som store - bare på en anden facon. Og en skolefest, og ikke mindst forberedelserne hertil, er da også lige så dejlige som før.

Forældrene - selv om nogle af dem bor på lang afstand - er som helhed meget interesserede og gode til at bakke os op. Og så går det jo, som vi alle ved, nemmere.

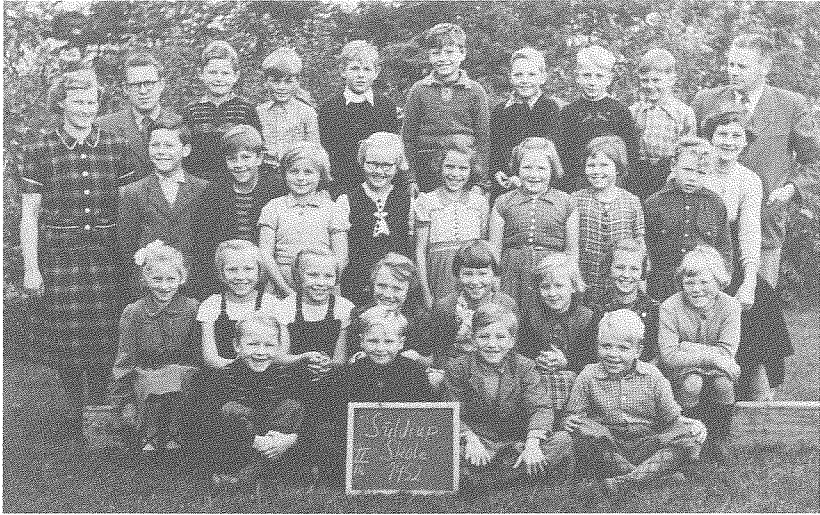
Og helt ærlig: Suldrup skole er stadig - med alle skønhedspletterne - god nok!

Hovedgaden (hovedvej 13) i Suldrup i 1950'erne.

6. og 7. klasse på besøg i København (Svanemøllen) i efteråret 1955. Lærer Ernst W. Jensen og lærerinde frk. Ingrid Sørensen.

Klassebillede - 2. klasse 1952. Lærerne - faglærer fru E. Jensen, andenlærer Ernst W. Jensen og førstelærer Quist.

Klasse billede - 5. klasse 1955. Andenlærer Ernst W. Jensen, lærerinde frk. Ingrid H. Sørensen og førstelærer Quist.

Ingrid Hansen:

En københavner kommer til byen

Emdrupborg seminarium, studenterlinien, 2½ års dejlig studietid, kun afbrudt af »studier i marken«, hvilket vil sige ud og være selvstændig lærer. Hvorhen? For mit vedkommende absolut væk fra København og omegn. Det blev til Rostrup. En af mine kolleger havnede i Suldrup, og derved kom jeg til at lære den skole at kende som jeg efter endt eksamen søgte til. Der var dog en del modstand blandt skolekommissionens medlemmer: »Hva' ska' vi mæ så'n en kjøvenhavner«? Men den daværende førstelærer, Quist, havde lært mig at kende og ville gerne antage mig, og derved blev det. Det blev et langt og varmt bekendtskab med Suldrup skole, måske for lang tid ved samme skole, men for mig har det været spændende og morsomt at få lov til at følge en skoles udvikling i så mange år, ligesom det har været utroligt spændende at følge »børnenes« opvækst. (Med en lettere rødmen må jeg konstatere, at nogle af mine første »børn« i dag er bedsteforældre).

Skolen, jeg startede ved i '55, var en 5-klaset skole med to lærere fastansat, og så kom jeg altså som »tredielærer«. På det tidspunkt var kun hovedbygningen og gymnastiksalen opført, hvilket vil sige 2 skolestuer, men med den tredje lærers ankomst måtte man jo have en skolestue mere, og det blev et aneks, opført hvor gymnastiksalens omklædningsrum er nu.

Jeg glemmer aldrig min første skoledag! Den var imødeset med en blanding af glæde og skræk - og så netop den dag af alle kom jeg for sent! Dog var jeg uden skyld deri; jeg sov på hotellet, på mit værelse var en gasovn stillet op, som i løbet af natten var gået ud, så jeg var halvt bedøvet. Men heldigvis ringede Quist til hotellet, så jeg blev vækket.

Modtagelsen på skolen var god, og børnene bare alletiders. Vi blev hurtigt gode venner, men selvfølgelig lavede jeg mange fejl, ung og uprøvet som jeg var, og jeg fik desværre nok også trådt nogle af børnene over tærne. Det kunne være alvorligt, men jeg husker også en mindre alvorlig episode særdeles tydeligt. Vi havde været på tur til København, havde haft det dejligt, men efter hjemkomsten var der pludselig »kold luft« mellem en gruppe piger og

mig. Da jeg forsigtigt spurgte, hvad der var i vejen, fik jeg følgende knusende dom: »Du har sladret om os i andre klasser!« Det var alvorligt, så jeg ville jo gerne vide, hvad jeg havde sagt. »Jo, jeg havde omtalt, at nogle af vore piger havde fået skildvagterne ved Amalienborg slot til at grine!« Jeg kom vist nok til at more mig højlydt, så var den misstemning væk, for pigerne kom også (meget imod deres vilje) til at trække på smilebåndet.

Noget af det, jeg havde sværest ved i begyndelsen, var nok, at børnene skulle samlæse. Jeg havde altid været vant til en-klasesystemet, men nu skulle jeg undervise på forskellige klassetrin i samme klasse. Tilmeldt var klasserne af og til overfyldte (jeg har undervist 42 børn i samme klasselokale). Det var især vanskeligt at variere undervisningen i faget dansk, da jeg kun måtte undervise i »mundtlig« dansk i mange år, (jeg var jo nybegynder).

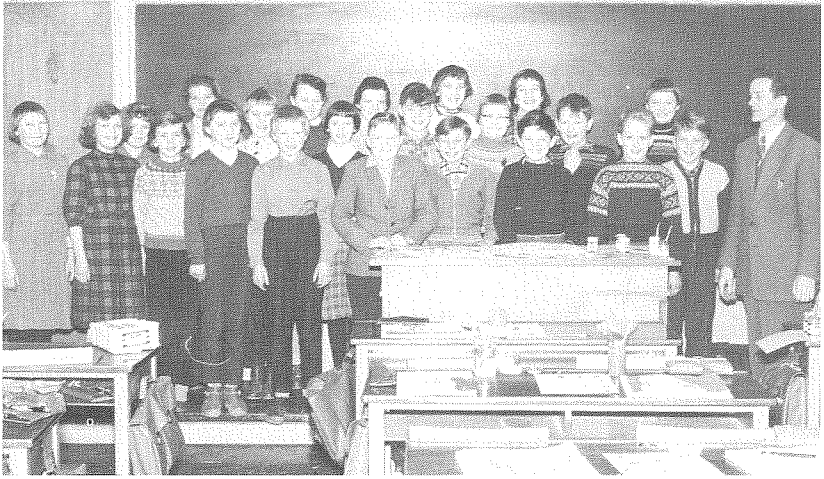
Skemalægningen var et kapitel for sig. Når 1. og 2. lærer havde fået de fag, de gerne ville undervise i, var der resten tilbage, og resten var så mine timer! (Det foregår lidt anderledes i dag). På den måde kom jeg f. eks. ind i det ny-oprettede fag, naturhistorie, som for øvrigt i årenes løb gav mig utrolig mange gode oplevelser.

»Festdagen« i skoleåret var ganske afgjort »Nibestævnet«, hvor vi i idræt skulle dyste med mange andre skoler. Desværre var det nok ikke alle elever, der syntes det, for det var kun de dygtigste i de forskellige discipliner, der blev udtaget (og der var mange gengangere). De alternative idrætsdage, man i dag går ind for, og hvor alle børnene kan være med, er af betydelig større social-pædagogisk værdi.

Eksamen havde vi hvert år i alle klasser. Hvilken værdi de dage havde, har jeg aldrig rigtig fundet ud af, og de første år følte jeg så afgjort, at det var mig, der var genstand for en absolut tilbunds gående undersøgelse, men middagen, vi fik sammen med skolekommissionen, var absolut i toppen!

Ja, minder er der nok af, og jeg er lykkelig over, at jeg i dag kan sige, at i hvert fald de 98% er gode minder. Jeg føler stor glæde og varme ved at hilse på gamle elever og mærker også fra deres side en dejlig imødekommenhed. Endnu bedre, jeg kan med stolthed og glæde regne flere gamle elever til vores bedste venne- og bekendtskabskreds i dag.

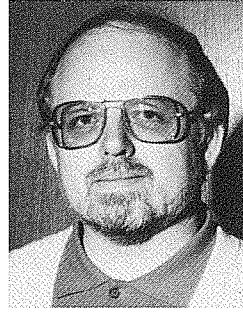
Ingrid H/frk. Sørensen

Klassebillede ca. 1960. Lærer Aksel Christiansen.

Klasse ca. 1960.

Niels Jørgen Odgaard:

En sympatitilkendegivelse

Kære gamle skole!

Du og jeg er ved at være gamle venner. »50 år - hvor er de dog blevet af?« spørger vi og kaster blikket tilbage. Omend mit blik kun rækker halvt så langt bagud, hvad dig angår, føler jeg, det er nok til at kunne se en linje og have et vist overblik over din udvikling.

Tilfældigheder - unægteligt - førte os sammen. 8. klasserne havde holdt deres indtog i 1963, og udvidelse af lærerstaben var påkrævet. Endda var vi ikke mere end otte lærere de første år herefter, fra midten af 1960'erne 12, og ikke før efter 1970 'eksploderede' det for alvor, og snart havde du mere end 30 lærere.

Hvordan så din hverdag så ud i 60'erne - set med mine øjne? Nogle få voksne og mange dejlige børn, som ikke adskilte sig væsentligt fra min egen skoles mennesker 10-12 år tidligere. Stadig lærerne i pæne jakkesæt med slips, lærerinderne i takkelige spadersedragter og kjoler og stadig klasser pænt på række, børn pænt bag stolene, når de voksne kom ind i klasseværelset. Endvidere forældre, der var meget autoritetstro og tilbageholdende med at blande sig i børnenes skolegang og endelig undervisningsmaterialer, der for størstedelens vedkommende var tro kopier af 50'ernes lærebøger. Alligevel mødte jeg også en skole stærkt på vej mod afgørende ændringer. Lige om hjørnet ventede så meget nyt, at det nye senere ofte viste sig at være forældet, inden vi nåede at blive helt fortrolige med det.

I årene 1965-77 havde jeg den glæde at være din lærerrådsformand - et hverv, der førte mig ind i mange spændende og interessante opgaver, og hvor jeg i utallige situationer mødte den største tillid og velvilje fra kolleger, skoleledelse og skolemyndigheder. Med denne tid på efterhånden lang afstand fornemmer jeg klart, at den blev mig en god læretid. Du - en af egnens oprindelige landsbyskoler - fik i den nye storkommune, Støvring, efter 1970 en placering, som ingen vel havde forestillet sig blot få år tidligere: En tredobling af børnetallet, da det mod slutningen af 70'erne toppede, og en fire-

dobling af lærerstaben. Det nye skolenævn fik en helt central placering i din hverdag, og den nye skolelovs ikrafttræden i 1976 ændrede radikalt det hidtil kendte. Den ene udvidelse/ombygning af dine fysiske rammer afløste den anden, så man nu med al ønskelig tydelighed kan aflæse din udvikling i tidernes skiftende byggestil og materialer.

De mange nye opgaver gav mig i høj grad en udfordring i at virke på samme skole en længere årrække, omend dette af nogle nok sædvanligvis opfattes som et tegn på stilstand. Jeg har følt en særlig tilfredsstillelse ved at kende de fleste af dine børns baggrund godt, at blive fortrolig med egnens særpræg og skikke og ved at have lært flere generationer af de samme Suldrup-familier at kende.

Ja, mange skelsættende begivenheder har vi oplevet sammen. Dine store dage - festdagene - når vi tog imod de forventningsfulde små i børnehaveklassen og slap de store ud i livet ti eller elleve år senere ved den årlige afslutning, eller når vi indviede dine udvidelser, når du blev sat på den anden ende ved featurearrangementer, emnedage eller skolefester. Jeg gemmer dem alle i erindringen.

Og så er det alligevel din hverdag, der har betydet allermest. Du har nemlig for mig ikke blot været en arbejdsplads - du har næsten også været mit andet hjem. Mange er dine kvaliteter. Dine dejlige børn, dine trofaste forældre, dine fortalere blandt byråds-, skolekommissions- og skolenævnmedlemmer, hvoraf flere har indtaget en fremtrædende plads i vort lokalsamfund, din rummelighed ude som inde og ikke mindst dit dygtige personale. Hjælpsomme og loyale kolleger og andre ansatte har givet mit lærerliv indhold og mening. Din meget brogede og vidtspændende lærerflok, mennesker af særdeles forskellig opfattelse og temperament, en mangfoldighed, som måske umiddelbart kunne synes vanskeligt forenelig med ønsket om fælles holdninger, har dog først og fremmest tilført skoledagene en ekstra dimension og samtidig været garanteret for, at dine børn aldrig fik serveret *sandheden* eller *holdningen*, men mange af begge slags!!

Og nu har vi så sammen passeret den milepæl, som dit 50 års jubilæum er, og jeg føler trang til at runde af som følger:

*Kære du! - Tak skal du ha' for alle årene -
der har aldrig været andre end dig!
Held og lykke på vejen ind i det 21. århundrede.
Gid, der altid vil være rigtig mange,
der har brug for dig, og mindst lige så mange,
der vil passe godt på dig!
Jeg tror stadig på dig -
og jeg kan faktisk godt li' dig!!*

Klassebillede - 9. klasse 1965 med lærerne Leo Mølgård, Ernst W. Jensen, Hanne Odgaard, Jytte Lynge, Ingrid Hansen, Niels Jørgen Odgaard, Vagn Lynge og Per Sørensen.

Klassebillede - 7. klasse 1967 med lærerne Ove Jacobsen, Elly Jacobsen, Hanne Odgaard, Leo Mølgård, Vagn Lynge, Ellen Jensen, Ernst W. Jensen, Niels Jørgen Odgaard, Hanne Vestergård, Inger Bech Pedersen og Jytte Lynge.

Poul Knudsen:

Mine travle 70'ere - hvordan er det nu, de var

På opfordring har jeg lovet at fortælle lidt om Suldrup skole i tiden 1970-79, altså min inspektørtid.

Vi startede ved skoleårets begyndelse i de nye lokaler med både real-, 8., 9., og 10. klasser. Desuden startede også børnehaveklassen, så der var nok at få op at stå. Hele sommerferien blev brugt til indkøb og planlægning for skoleåret. Der var også brug for flere lærerkræfter, og det i en periode med lærermangel, men det gik. Allerede på dette tidspunkt kunne vi se, at der blev mangel på lokaler, så derfor blev der planlagt undervisningslokaler i kælderregionen - ialt fire. Helt galt var det med gymnastiksal, så vi måtte benytte lokaler i Aarestrup og Sønderup. Heldigvis var den næste udvidelse allerede på tegnebrættet, og da den nye fløj stod færdig, havde vi fået skolebibliotek, sanglokale og et nyt, flot skolekøkken. Et lokale, der var tænkt som sproglaboratorium, blev aldrig til noget - af økonomiske grunde. Da »Stensbohallen« kom, var der løst op for problemet gymnastik m.m. Ved slutningen af min tid var man begyndt at løse en påkrævet opgave: lærerværelse, kontorer og materialerum.

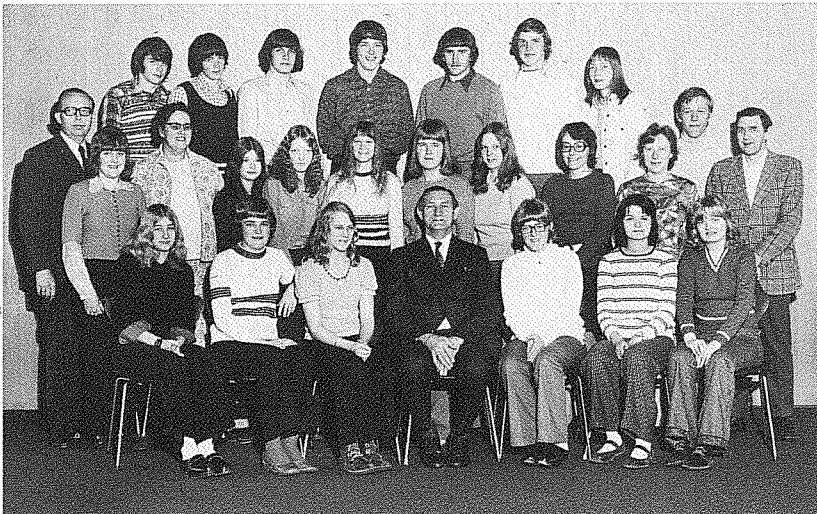
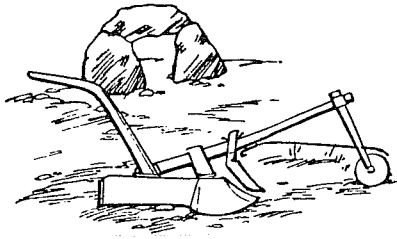
Til slut vil jeg gerne komme med en personlig hilsen og tak til skolen og lærerne.

Ella og jeg glæder os hvert år til sidste skoledag og samtidig afsløre en lille hemmelighed netop denne dag. Når snakken går livligt på lærerværelset, lister jeg stille ud, og med en A-nøgle går jeg helt alene en tur gennem den stille skole. Starter fra aulaen, drejer til højre, ind i alle faglokaler, tilbage gennem klasselokalerne. Så videre i den næste fløj, ned i kælderen. Så turen til hovedskolen, stopper op i mit gl. kontor. Jeg tager ofte selv i at tale med mig selv, når minderne overvælder mig. Turen slutter foran det pragtfulde maleri. Jeg har altid været fascineret af de tanker, der ligger bag. Fra det mørke til det lyse. Det er ikke tilfældigt, at den simple plov nederst til venstre er valgt til skolens bomærke, for uden godt forarbejde kan intet spire og trives.

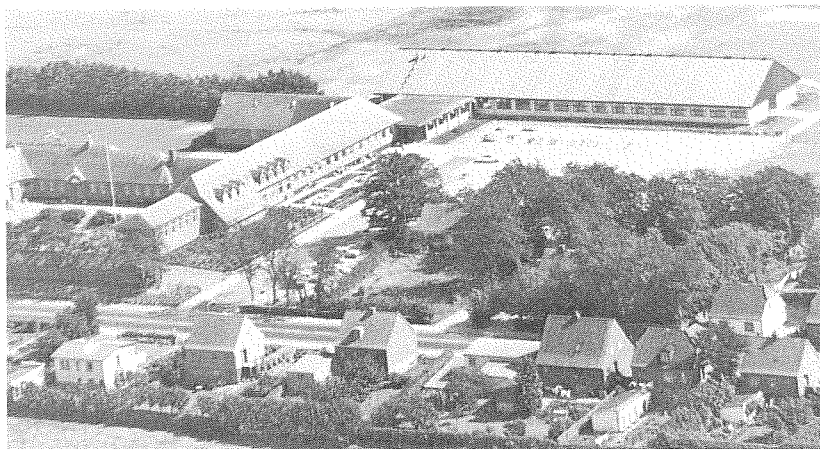
*For den har ikke levet
som klog på det er blevet
han først ej havde kært.*

Vi ønsker skolen held og lykke i fremtiden.

Med venlig hilsen og på gensyn,
Ella og Poul Knudsen.

Klassebillede - 10. klasse 1972/73 med skoleinspektør P. Knudsen, lærerne Henning Filtenborg, Ingrid Hansen, Lisse Trads, Jytte Lynge, Vagn Lynge og Erik Andreasen.

Suldrup skole 1971/72 før den sidste »store« udvidelse.

Klassebillede - 3. real 1971/72. Viceinspektør Ernst W. Jensen, lærerne Henning Filtenborg, Jane Andreassen, Ingrid Hansen, Svend Erik Pedersen og skoleinspektør Povl Knudsen.

Vera Pedersen:

Sekretær på Suldrup skole i 16 år

I juli måned 1971 søgte kommunen i Støvring om sekretærhjælp til Suldrup skole. Der var brug for hjælp en gang imellem, og der var ikke nogle bestemte antal timer. Der var ingen ansøgere. Så søgte man igen senere, og da så jeg tilfældigt annoncen og søgte den, og fik den med det samme. Det var ikke hver dag, der var brug for hjælp, så enten blev der sendt en elev ned efter mig, eller også fik Mølgård besked med hjem.

Da jeg startede, var vi tre om det samme kontor. Skoleinspektør P. Knudsen, viceinspektør E. W. Jensen og mig. De havde hver deres skriveborde, medens der til mig blev stillet et skrivemaskinebord op, og der sad jeg så, når jeg var der, og skrev på en meget, meget gammel sort skrivemaskine. Skulle jeg bruge noget mere plads til papirer, hentede jeg nogle stole og lagde papirerne på dem. Hvis der var elever, lærere eller andre, som skulle tale med inspektøren, måtte jeg pænt gå udenfor og vente, til de var færdige.

Året efter fik vi flere timer, og jeg var der nu fast hver dag med enten to eller tre timer.

Efter ca. tre-fire år overtog jeg Jensens skrivebord, og jeg fik også en nyere skrivemaskine. Jensen fik sit eget kontor ovenpå.

Jeg synes, at vi havde et meget godt samarbejde alle tre. Fru Knudsen kom hver formiddag med brød til kaffen til os tre på kontoret, og hun blev der altid og drak kaffe sammen med os.

I 1979 holdt Knudsen op, og N. P. Carlsen startede. Overgangen blev ikke så stor for mit vedkommende, for de fleste af de ting, jeg lavede, var jo de samme år efter år, og det fortsatte jeg bare med.

Da Carlsen havde været her et halvt års tid, flyttede vi ned i de nye kontorer, og vi fik hver vort kontor. Kontorerne var bygget sammen med lærerværelset, og det var nok den største forandring, der skete, at lærerne nu dagligt gik gennem kontoret. Før kom jeg næsten aldrig på lærerværelset. En anden ting, der blev ændret på, var kontakten med de små elever. På det gamle kontor stod døren næsten altid åben ud til gangen, og der stod altid en masse små elever, som

gerne ville snakke og fortælle noget. Det ændrede sig på det nye kontor, døren var altid lukket, det var større elever, der var på gangene, og de opholdt sig andre steder i frikvartererne.

I 1982 holdt Jensen op, og Carlsen flyttede desværre tilbage til Viborg. Vi havde alle tre haft et meget godt samarbejde. Odgaard startede så i stedet for Jensen, og lidt senere kom Ole Kristensen. Arbejdsgangen på kontoret blev heller ikke denne gang ændret væsentligt, men desværre flyttede Ole til Sjælland til sommerferien i 1987, og endnu et godt samarbejde ophørte.

Så fra august 1987 fik vi ny inspektør - Knud Kreilgaard - og det går meget godt - endnu.

»De tre gratier«. Skolenævnetsformænd ved Suldrup skole.

Grethe Pedersen, 1974-78.

Birthe Pedersen, 1978-86.

Uta Danielsen, 1986.

Grete Pedersen:

Skolenævnssarbejde - med og uden stemmeret

I 1970 i forbindelse med kommunalreformen blev mange små kommuner sammenlagt med de intentioner, at større enheder bedre kunne løse både økonomiske og samfundsmæssige opgaver.

Samtidig kom der et nyt organ indenfor skole/hjem samarbejdet, som hed skolenævn. For første gang i historien blev forældrene nævnt i folkeskolens formålsparagraf.

Jeg blev sammen med flere andre forældre valgt blandt forældrekrædsen til at indgå i skolenævnet. Vi var i starten usikre i, hvordan vi overfor skolen fik forældrenes synspunkter kendt og tilgodeset. Samtidig fornemmede vi en skepsis og afventede holdning fra lærersiden. Ville nævnet blive et kontrol- og overvågningsorgan i skolen? Vi fik en positiv dialog med skolens lærere, hvor vi hurtigt fornemmede, at både lærere og nævn havde fælles mål, nemlig at gøre skolen både undervisnings- og miljømæssig så god som mulig for vore børn. Jeg var i skolenævnet i 8 år, disse vil altid stå for mig som en inspirerende periode, hvor nævnet i samarbejde med lærere prægede skolens dagligdag og udvikling.

Jeg kom i 1986 igen i skolenævnet ved Suldrup skole, denne gang som byrådets repræsentant uden stemmeret. Jeg kan helt klart fornemme, at der er sket nytænkning og skred i holdningen til skolen både hos forældre og lærere, siden jeg gik ud af nævnet i '78. Da var det kun de kundskabsgivende fag, der talte. Lærerne havde som deres overordnede mål udelukkende at formidle viden. Det var i de år, indoktrinering optog mange mennesker.

Nu står fremtidens skole for døren. Hvad synes den at byde på? Min formodning går på, at elevernes musiske og kreative evner skal styrkes; derved tror jeg, børnenes indlæring bliver forbedret. En opbrydning af den stive fag- og timedelte undervisning er for mig at se også et middel at gøre vores folkeskole bedre.

Jeg har altid følt mig godt tilpas ved at komme på mine børns skole.

Jeg har tillid til at tro på, at lærere i samarbejde med forældre også fremover vil gøre alt for, at der fra Suldrup skole udgår nogle dygtige unge med en selvstændig vurdering og stillingtagen til livet.

Uta Danielsen:

- 50 år
- jubilæumsuge
- halfest

En god uge med mange aktiviteter, med udstilling, med revy, med reception, elev- og forældreaften, med modeshow, konkurrencer for at slutte med det store bal i Stensbohallen.

Som forældre er vi vidner til, hvordan der samarbejdes på kryds og tværs. En jubilæumsuge med forberedelser, som alle har udbytte af - alle slider - er en uundværlig brik i helheden.

Med et tilbageblik må vi bifalde. Et vellykket resultat.

Kan vi med et fremadrettet blik ligeledes bifalde et vellykket resultat af vore unge menneskers forberedelser til deres fremtid? Som forældre oplever vi, at skolen i dag er forskellig fra den skole, vi selv var elever i. Alligevel høres advarende røster om, at folkeskolen i dag ikke kan følge med samfundets hastige udvikling i især, at folkeskolen ikke tager sigte på dagen i morgen.

Der er forlydender om, at flere og flere sender deres børn i privatskole eller friskole, fordi de er utilfredse med vilkårene i folkeskolen. Selv om vi synes, at Suldrup skole er en god skole, må vi se i øjenene, at den selvfølgelig kan blive bedre.

Den nye lovgivning - det såkaldte 7-punktsprogram - åbner muligheder, som kun fantasien sætter begrænsninger på.

Som forældre ved vi, at skolen er en stor del af vore børns tilværelse i en meget vigtig periode af deres udvikling. Flere steder er man med held i gang med projekter baseret på en anden form for undervisning. Vigtigt er det, at skolen i morgen er den bedst tænkelige. Vigtigt er det også, at vi som forældre bidrager med ideer og bakker forsøg og nytænkning op, for hvordan ser samfundet af i morgen ud? Morsomt kunne det også være, om vi i det små måske kunne være med til at forme samfundet af i morgen lidt efter vores eget hoved.

Sammen står vi alle i ønsket om at ruste vore børn og unge bedst muligt til det samfund, de med fornuft skal modellere videre på.

Anette Jessen

Hjertelig til lykke

Suldrup skole 50 år

Suldrup skole set fra forældreside må jeg kunne skrive lidt om - har man sagt mig - og også som medlem og formand for Støvring kommunes skolekommission i 12 år fra 1974 må jeg have nogle erindringsglimt.

I 1973 blev der i Støvring kommune indført børnehaveklaser også for eleverne fra de mindre skoler. De større skoler havde haft børnehaveklaser i nogle år, så Suldrup skole dukkede på dette tidspunkt rigtigt op i min bevidsthed, da der blev oprettet en ekstra børnehaveklasse, der - dette første år - skulle modtage elever fra Sønderup og Årestrup. Iblandt disse var een af mine håbefulde poder.

Skoleinspektør Poul Knudsen fulgte klassen med varm interesse og deltog altid i forældremøderne, og børnehaveklassedebuten for Sønderup- og Årestrup-børnene fik den bedst mulige start, selv om man således var på udebane.

Otte år senere kom jeg igen i nærmere forbindelse med Suldrup skole, idet børnehavebørnene fra 1973 nu skulle i Suldrup skoles overbygning. Det var meget bemærkelsesværdigt, at *samtlig*e hjem stadigvæk - ligesom otte år tidligere - var repræsenteret til klasseforældremøderne.

Lærerne havde gjort et godt forarbejde for at få forældrene interesserede i at komme - og alle kom.

Foruden Årestrup er også skolerne i Sønderup, Kirketerp og Øster Hornum "føde"skoler til overbygningen i Suldrup, der omfatter 8., 9. og 10. årsgange, så Suldrup skole har med dette store opland derfor en central placering i kommunens skoleplan.

Bavnebakkeskolen og Karensmindeskolen i Støvring har også overbygning, men eleverne her rekrutteres stort set fra skolerene selv.

Mange forældre og elever fra de små skoler synes umiddelbart, at det er bedst, om de fasttømrede klasser bliver bevaret, som de er, når eleverne flytter over i overbygningen. Men Suldrup skole har med stor fremsynethed set, at det er sundest for eleverne, hvis klasserne bliver sammensat med elever fra forskellige skoler, dels for at hindre klikedannelse, og dels så eleverne får mulig-

heder for nye påvirkninger samt et andet og nyt med- og modspil, end de er vant til.

I samråd mellem alle skolerne bliver eleverne - dog uden at hjertevenner skilles - fordelt således, at de er klassekammerater med børn fra fire eller fem skoledistrikter.

I 1975 blev den nye folkeskolelov vedtaget. For de første fire-fem årgange formede skolen sig nogenlunde på samme måde, som den havde gjort i årtier, det var specielt fra 7. klasse og opefter, at ændringerne var mærkbare.

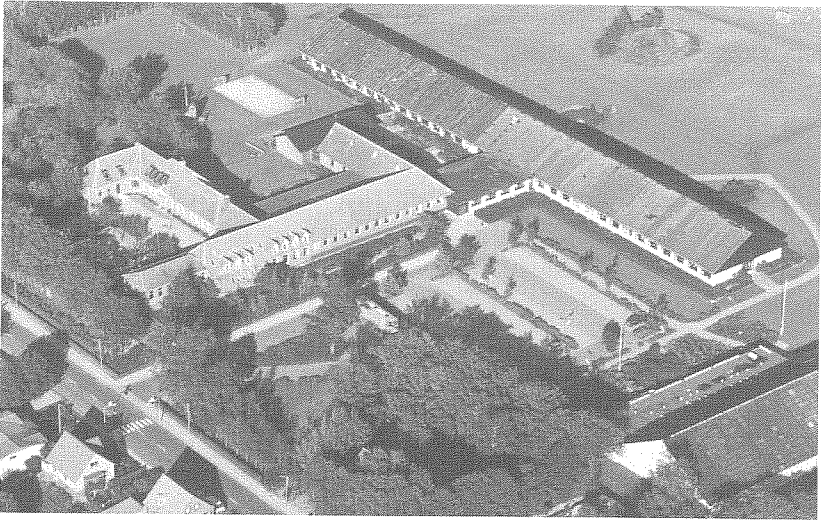
Realafdelingen blev afskaffet, eleverne fortsatte samlet i 8. klasse med mulighed for at dele klassen i visse fag i grundkursus eller i udvidet kursus. En vifte af tilbuds- og valgfag lå foran eleverne, der nu selv fik mulighed for at vælge efter evne og interesse.

I et gigantisk møde på Suldrup skole, med bred tilslutning af forældre til børn i Suldrup og omliggende skoler, blev forældrene præsenteret for folkeskolens nye formålsparagraf: »Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, som medvirker til den enkelte elevs alsidige udvikling.«

Det var første gang, at begrebet forældre var nævnt i nogen skolelov, og Suldrup skole levede i fuldt mål op til bestemmelserne.

Et tættere samarbejde mellem lærere og forældre om Suldrup skole og naboskolerne blev indledt og siden fortsat.

Suldrup skole kan med sindsro vandre ad den skolevej, som de - med en nutidig folkeskolelov i hånden og med skolens vilje til at efterleve lovens sunde ånd - er slået ind på.

Suldrup skole 1985.

Klassebillede - 9. K 1975/76. Skoleinspektør Poul Knudsen, lærerne Tove Guldb-randsen, Henning Filtenborg og Ove K. Jensen.

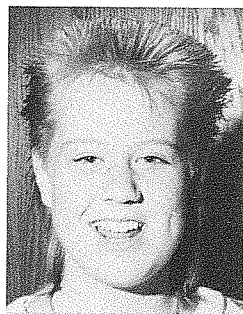
Klassebillede - 10. A 1980/81. Skoleinspektør Niels Peder Carlsen, lærerne Henning Filtenborg, Erling Trads, Anna Nielsen, Ingrid Hansen og Preben A. Lauritsen.

Klassebillede - 9. D 1983/84. Skoleinspektør Ole K. Kristensen, lærer Vagn Mikkelson.

Lilli Nielsen, 9. B:

Jubilæumsugen

Jubilæet var noget helt nyt både for lærere og elever. Der var megen spekulation og snak om, hvordan 'jubilæumsugen' ville gå. Det havde nu slet ikke været nødvendigt, for den var alletiders.

Den første skoledag foregik som for 50 år siden. Det var ret morsomt! Det var noget med at stå op, når man skulle svare i timerne, og vi fik plads og karakterer efter, hvad vore fædre var. Selvfølgelig var der mange i skammekrogen!

Den næste dag skulle hver klasse lave deres 'gave' til skolen. De fleste fik fat i nogle plader, de borede huller i (for at de kunne hænge) og derefter malede derpå. Der var virkelig mange flotte, men selvfølgelig ikke noget godt uden undtagelser. Bagefter måtte vi jo lige ha' en snak med pedellen om malingen og huller på væggene og i gulvene.

De næste to dage var vi inddelt i forskellige hold, som vi selv havde meldt os på. Der var diskotek, slikboder, dekoration, madlavning, modeshow, andre lavede gymnastik som for 50 år siden, og der blev lavet revy. Alle grupperne arbejdede hårdt, og det kunne også ses på resultatet.

Den sidste dag var der ingen gruppearbejde. Der var fælles morgenmad, hvor nogen var klædt ud til optoget igennem byen. Der var mange sjove skabninger, det var ihvertfald nemt at få sig et billigt grin. Optoget gik gennem hele byen, og det var let at redde sig et par vabler, når man ikke var vant til sko som for 50 år siden. Da vi kom tilbage, gik vi over i hallen, hvor der var gymnastikopvisning fra dengang. Derefter gik vi over til skolen, hvor der var vild panik, fordi vi ikke kunne komme ind. Da vi så endelig kom ind, fik vi al den lagkage, vi kunne spise. Så var dagen færdig foreløbig.

Kl. 19.00 var vi igen på skolen. Vi skulle ha' jubilæumsfest. Aftenen startede med modeshow med tøj gennem de sidste 50 år. Godt man ikke var ung dengang! Derefter var der revy. Den var bare go'. Men hvad kan den blive andet, når pedel, lærere og elever fra Suldrup skole var med? Efter revyen var der diskotek. Vi ville gerne ha' set lærerne på dansegulvet. Måske var de blevet stiv-

benede af jubilæumsugen, men vi havde det sjovt, og det var vel hovedsagen. Aftenen sluttede med fyrværkeri, og det var såmænd en god afslutning på et godt og vellykket jubilæum.

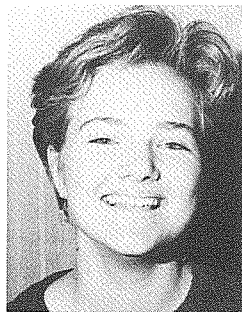
Jubilæumsdagen den 20. november 1987. »Gymnastik som i gamle dage« under ledelse af Jane Andreassen og Lisse Trads.

Morgenbord til 400 personer den 20. november 1987.

Stine Thomsen, 9. A:

Jubilæumsugen

På vores skole i Suldrup har der, mens jeg har gået her, været mange spændende arrangementer som emnedage, skolefester, engelskdage, idrætsdage, juleafslutninger, udflugter samt mange andre underholdende timer, som gør skoledagene mindre trivielle. F.eks. var jubilæumsugen en mægtig spændende uge for mig.

Skolen havde i den sidste uge i november bestemt at fejre skolens 50 års 'fødselsdag'. Da det jo var et rundt tal, skulle det selvfølgelig fejres som noget særligt. Hele skolen blev sat på den anden ende, og både lærerne og eleverne deltog aktivt.

Ugen forløb således:

Mandag skruede vi tiden tilbage til året 1937. Vi skulle derfor opføre os som elever for 50 år siden. Lærerne og undervisningen foregik på gammeldags måner. Selv om det hele kun var for sjov, havde man alligevel på fornemmelsen, hvordan vilkårene var i gamle dage. Efter undervisningen blev der vist lysbilleder fra og om skolen i 1930'erne.

Tirsdag skulle hver klasse lave en 'fødselsdagsgave' til skolen. Vi skulle lave en gave til vores egen udsmykning, klasseværelserne og en gave, som skulle hænge ude på gangen. Gangen var så grå og trist, så det var en mægtig god idé. I min klasse var jeg med til at udsmykke gangen. Vi fik udleveret nogle store plader, som vi måtte male på. Vi malede en fredsdue, som trak et tog efter sig. I togvognene malede vi ting, som symboliserede krig, fred, kærlighed, AIDS og stoffer. Det havde vi en masse skæg med, selv om vi tit blev uenige og fik malerpletter hist og her.

Onsdag og torsdag blev vi inddelt i grupper, som vi i forvejen havde meldt os til. Jeg meldte mig ind i gruppen, der skulle på modeshow. I gruppen var der 17 piger og kun een dreng. Vi fik at vide, hvad der skulle foregå, og det lød meget spændende.

Fredag morgen var der dækket et langt morgenbord for alle skolens ca. 350 elever + lærere. Vi fik boller, kager, juice og sang et par sange. Bagefter skulle vi gå optog ned gennem Suldrup by. Vi, der var med i modegruppen, blev kørt i bus ned til plejehjemmet, hvor vi skulle opføre et lille modeshow. Efter optoget fik alle elever sodavand og kage.

Fredag aften, hvor både modeshowet, revyen og diskoteket skulle foregå, blev en god aften. Revyen, der var lavet af skolens musikhold, blev en mægtig skæg forestilling. Den var lavet over en række år fra skolen, og det var allertidst. Bagefter fik vi så vores modeshow, og derefter dansede vi i diskoteket og sluttede af med et mægtigt fyrværkeri.

Jeg synes, denne uge var arrangeret på en god måde. Der var lidt for enhver smag. Selv om vi ikke har 50 års fødselsdag på Suldrup skole mere, ville det være synd ikke at gentage sådan en uge.

Hele skolens fødselsdagsfoto.

Inge Jacobsen, 9. C:

Suldrup skoles jubilæumsuge

Fra mandag den 16. november 1987 til lørdag den 21. november 1987 havde Suldrup skole jubilæumsuge for at fejre skolen gennem 50 år.

Om mandagen skulle der være skoleundervisning som for 50 år siden samt skolens historie. Denne dag gik jeg desværre glip af, da jeg var syg.

Tirsdag var jeg dog på højkant igen og var med til at lave 'en gave' til skolen. Et stykke tid i forvejen havde klassen diskuteret, hvad vi skulle få tiden til at gå med den dag. Størstedelen ønskede at udfolde male/tegne-talentet, men der var heldigvis også nogle stykker, der lavede noget andet: plancher om skolebøger. Mange af os elever i overbygningen lavede malerier, men det gjorde nu ikke noget, for de liver meget op på de førhen triste vægge, som der sjældent hang noget på. Det var svært for alle elever at være i det samme klasselokale, så nogen måtte tage nogle andre rum i brug, men vi havde det alligevel mægtig hyggeligt.

Onsdag formiddag gjorde vi gaverne færdige og beundrede 'kunstværkerne', og hvad der ellers var af udsmykning. Resten af dagen tilbragte vi på de emnehold, der i forvejen var blevet oprettet. De fleste af grupperne havde holdt formøder ugen før for at planlægge programmet. Jeg havde sammen med andre fra skolens frivillige musikhold valgt mig ind på revyholdet. Vi havde fået udleveret et manuskript i forvejen, men vi fik alligevel travlt med at lære sange, noder osv. udenad.

Torsdag var vi igen i grupperne, hvor vi asede løs for at nå det hele. Det sværeste i revyen var næsten at holde masken, når Poul (lærer), Gert (pedel) og Gitte (også lærer), som havde hovedrollerne i revyen, foldede sig ud. Vi (eleverne) skulle sidde ligeså stille som et fotografi, og vi måtte ikke smile på billedet fra år 1937, for dengang var der jo ikke så meget at grine af. Det kneb også med sceneplads, men omsider blev vi færdige til generalprøven den næste dag.

Fredagen startede med et stort fælles morgenbord, som bagegruppen stod for. Der var bl.a. mange lækre boller at vælge imellem, men det var vist et

held, at ingen forsøgte at kaste med nogen af dem, for så havde der nok været behov for en ambulance...

Under morgenmåltidet skulle vi også synge, men det blev nu til en slags kanon, for bordet var så langt, at dem i den ene ende ikke kunne høre, hvad dem i den anden ende sang, så det blev der ekko ud af.

Derefter skulle den nye flagstang indvies og flaget hejses. Efter det skulle vi så gå optog ned gennem Suldrup by. I starten gik vi fremad i en pæn lige række, men til sidst gik det helt i opløsning. Der var ret koldt, og de fleste glædede sig nærmest til at komme hjem og se gymnastikholdets opvisning.

Nåh, men alting får en ende, og til sidst nåede vi til skolen og gik over i hallen for at se gymnastikopvisning. Gymnastikholdet havde fået syet ens dragter, og det var en flot gymnastikopvisning, der mest drejede sig om den slags, der var moderne for 50 år siden. Eneste minus var, at vi stod på nakken af hinanden for at se.

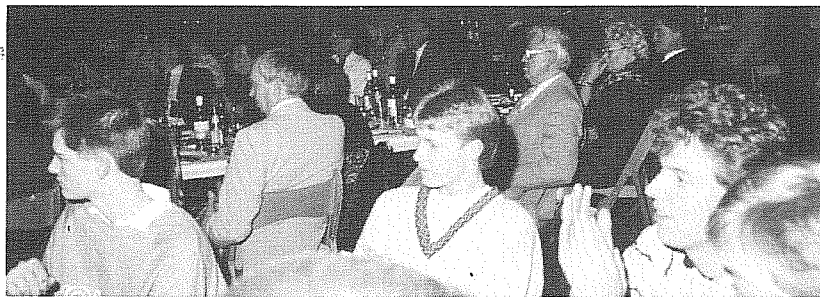
Efter gymnastikopvisningen skulle vi fotograferes, og efter det kom dagens højdepunkt: Spisningen af en *kæmpekage* lavet af kromanden. Der var en kø på ½ km (vist nok), men til sidst havde alle fået et stort stykke lækkert og velfortjent kage.

Derefter tog de fleste hjem, men os fra musikholdet skulle spille til receptionen, der var fredag eftermiddag.

Fredag aften kom så den længe ventede jubilæumsfest for elever. Den aften var der både revy, modeshow, aktiviteter og diskotek. Til revyen for overbygningen kunne der godt have været flere elever til at se det, og til diskoteket kunne der godt have været lidt flere lærere på gulvet... men ellers var det en udmærket afslutning på jubilæumsugen.

Det var alletiders at have jubilæumsuge, lære noget andet end lige det, vi plejer, og være fri for lektier...

Ærgerligt, at der er så pokkers lang tid til skolen 75 års jubilæum.

Der lyttes koncentreret til underholdningen under jubilæumsmiddagen i Stensbohallen lørdag den 21. november 1987.

4. klasse:

Jubilæumsugen - mandag

Den første dag var helt anderledes end vore sædvanlige skoledage. Det var sjovt at gå på række og at rejse os, når det bankede på døren. Vi skulle også sidde pænt med hænderne foran os på bordet, så vi rigtig kunne høre efter.

Først fortalte Odgaard noget om, hvordan det havde været for ham at begynde i en lille landsbyskole for ca. 40 år siden. P. O. Pedersen viste os billeder fra den gamle skole og fortalte om den. Vi så også gamle skriveskriver og tavle + griffel. Ernst W. Jensen fortalte om sin første tid i 'den nye skole', og vi hørte forskellige remser og sange. Fru Jensen kunne fortælle en hel del fra sin egen skoletid, og hun viste os forskellige håndarbejder, man skulle sy og strikke for mange år siden.

Midt i det hele havde vi gammeldags skolegymnastik med Erling og Lisse Trads, og nogen syntes, det var vældig sjovt, men det er nok bedre at være i hallen, som vi er nu. Men de var gode til at kommandere.

Gitte Anderson skulle lære os at skrive på gammeldags facon, og hun var meget skrap. Hvis man sad lidt uroligt, fik man omgående en straf, som betød, at man skulle skrive 500 ekstra a'er. Hun gik rundt med pegepinden, og den brugte hun flittigt.

Vi så lysbilleder fra Suldrup skole i 1960'erne, og vi kunne genkende nogle af lærerne. Det var sjovt, men filmen om skolen i gamle dage var kedelig.

På jubilæumsdagen den 20. november 1987 hejser elevrådetets gave - et nyt flag - på den nye flagstang, der er Sparekassen Himmerlands gave til skolen.

Fredag den 20. november 1987. Fødselsdagslagkage skænket af Suldrup Kro og Suldrup Lavpris.

5. klasse:

Jubilæumsugen - fredag

Jubilæumsdagen fredag den 20. november 1987 startede med fælles morgenbord for alle elever, lærere og det øvrige personale. Vi sad alle sammen ved et langt bord på gangen i overbygningen. Pynteholdet havde dækket bordet til os. Bageholdet havde bagt rundstykker, grovboller, brunsviger m.m. Til bagningen var der bl.a. brugt 35 kg mel, 9 kg margarine, 60 pk. gær, 124 æg og mange andre ting. Det var sjovt at være med ved morgenbordet, fordi vi var så mange. Der blev spist rigtig meget og drukket ikke mindre end 100 liter juice.

Efter morgenbordet gik dragholdet i spidsen for et stort optog gennem byen. Optoget gjorde holdt ved plejehjemmet og børnehaven. Det var sjovt at være med til, fordi alle skolens elever var med. Da vi kom tilbage til skolen var gymnastikholdet klar med en fin opvisning: Gymnastik á la 1937. Fra vores klasse var der ti deltagere i opvisningen. Det var gammeldags 'bøj og stræk'

øvelser, der blev vist. Opvisningen blev afbrudt af, at en af de store fik en ørefig, akkurat som man kunne have oplevet det i 1937.

Så blev der taget 'familiebillede'. Vi stillede allesammen op ude i 4. - 7. klassens gård. To lærere blev hævet op i syv-otte meters højde ved hjælp af en traktor med personlift, så de kunne få os alle med på et billede.

Til en fødselsdag får man altid lagkage, og den manglede heller ikke her. Flere af byens handlende var gået sammen om jubilæumsprojektet: 'Suldrups største lagkage' med sodavand.

Så fik alle eleverne fri, og om eftermiddagen var der reception i den store aula. Her fik skolen mange flotte gaver.

Klokken 19.00 mødtes alle elever, lærere og forældre til børnene i hovedskolen til jubilæumsfest. Aftenen startede med fælles spisning. Elever og forældre medbragte madkurv.

Aftenen bød iøvrigt på revy, diskodans, trylleri, boder, modeshow, og den sluttede med et flot fyrværkeri.

Hele dagen var meget vellykket, men den var også forberedt af alle på skolen. Nogle havde været med i planlægningen i meget lang tid, mens andre brugte en uges koncentreret arbejde på det. Helt igennem en god dag.

Hele skolen på jubilæumsoptog gennem Suldrup med besøg på Plejehjemmet »Himmerlandshave« og børnehaven »Tumlehøj«.